

מ"ת 48277/12/17 - מדינת ישראל נגד ווליד רשק, ענאן רשקעזאלדין רשק, עזאלדין רשק, עאסם טוויל

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 48277-12-17 ישראל נ' רשק(עציר) ואח'

לפני	כבוד השופט מרים אילני
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. ווליד רשק (עציר) 2. ענאן רשקעזאלדין רשק (עציר) 3. עזאלדין רשק (עציר) 4. עאסם טוויל (עציר)

החלטה

לפניי בקשה למעצרו של המשיבים 1-3 עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

כתב האישום

1. כנגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס למשיבים 1-3 (להלן: יחד, המשיבים, ולחוד, ווליד, ענאן, עז, בהתאמה) עבירות של הריגה, סחיטה באיומים, שוד בנסיבות מחמירות, וחבלה במזיד לרכב. לווליד וענאן מיוחסות גם עבירות של חבלה בכוונה מחמירה ונשיאת נשק, ולענאן מיוחסת בנוסף לכך גם עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. לעז מיוחסת גם עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, וכן תקיפה סתם. לעז לא מיוחסת עבירה של נשיאת נשק.

ענאן ועז הם אחים, וווליד הוא בן דודם. על פי המתואר בכתב האישום, על רקע סכסוך בין משפחת המשיבים - משפחת רשק, ובין משפחת המשיב 4 (להלן: עאסם) - משפחת טוויל, אירעו שלושה אירועים שבגינם הוגש כתב אישום נגד המשיבים. בגין האירוע השלישי הוגש כתב אישום גם כנגד עאסם.

האחד, ביום 20.11.2017. בשעה 20:00 לערך, התקשר אדם בשם סמיר, לאחיו של עאסם, הייתם טוויל (להלן: הייתם) וביקש ממנו להגיע סמוך לבית סבתם של ענאן ועז בשועפט. הייתם הגיע למקום ברכבו של אחיו עאסם והבחין במשיבים יחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה עומדים לצד הדרך. הייתם החל לברוח ברכבו. בשלב מסוים ווליד הצליח להשיג את רכבו של הייתם ואף נכנס אליו. ווליד איים על הייתם שאם לא יחזור חזרה הוא ידקור אותו. הייתם חזר וווליד השתלט על בלם היד ועצר את הרכב. ענאן ועז חברו לווליד שבינתיים יצא מן הרכב ויחד משכו את הייתם מתוך הרכב, תוך שהם מכים אותו. ווליד נכנס שוב לרכב והסיעו מהמקום. ענאן ועז שנשארו במקום התעמתו עם הייתם

שהתקשר לאחיו עסאם וביקש ממנו להגיע למקום. עסאם הגיע למקום וענאן ועז איימו עליו ועל הייתם כי אם ברצונם לקבל את הרכב בחזרה עליהם לשלם 20,000 ₪. בהמשך סמוך לשעה 21:00 התקשר ענאן להייתם ואיים עליו לצאת החוצה כדי שיראה מה יהיה איתו, סמוך לאחר מכן הגיעו שלושת המשיבים ואחרים שזהותם אינה ידועה וחיבלו ברכב של הייתם.

השני, למחרת, ביום 21.11.2017, המתינו עז והנאשם מס' 5 (מהראן ג'בארין בן מוחמד) סמוך לבית עאסם. עאסם והייתם הגיעו למקום ברכבו של עאסם, עז הורה לעאסם לצאת מן הרכב והחל להכות אותו באגרופים. לאחר מכן עאסם והייתם עלו לביתם, ועז והנאשם מס' 5 חיבלו ברכב של עאסם כאשר הנאשם מס' 5 שובר את השמשה האחורית של הרכב ועז מנקב את צמיגי הרכב ושובר את השמשות.

השלישי, אירוע הירי - במועד שאינו ידוע, החליטו המשיבים ואחרים לתקוף את משפחת טוויל באמצעות כלי תקיפה, לרבות אקדחים. במקביל החליטו גם עאסם ואחרים לתקוף את בני משפחת רשק באמצעות אקדח. בעקבות כך, מספר דקות לאחר אירוע החבלה ברכב של עאסם, חזרו המשיבים ואחרים לחנייה הסמוכה לבית של עאסם. ווליד וענאן חזרו עם אקדח ועז חזר עם כלי תקיפה. עאסם המתין לבואם יחד עם הייתם, ואח נוסף בשם עיסא (שלמרבה הצער נהרג באירוע, להלן: המנוח). גם עאסם היה מצוייד באקדח. בין המשפחות התפתח קרב יריות. על פי הנטען בכתב האישום, ענאן ירה בעאסם ברגליו ועאסם ירה ברגליהם של ווליד וענאן ועז וכן היכה בחוזקה בראשו של עז. כמו כן נטען כי ווליד דקר את הייתם בבית החזה ובירך. בהמשך כך נטען, ירה ווליד ממרחק של כשני מטרים בגבו של המנוח בצידו השמאלי וגרם למותו.

הבקשה בעניינם של ענאן ועז הוגשה ביום 24.12.2018, לפני למעלה מארבעה חודשים. לנוכח בקשות חוזרות מטעמם, לדחיית הדיון ההחלטה התעכבה עד כה. הבקשה בענייניו של ווליד הוגשה ביום 16.2.2018 לאחר שנמלט מבית החולים בליל אירוע הירי (ביום 21.11.2017) והסגיר את עצמו למשטרה ביום 27.1.2018. גם בטעמו של ווליד התבקשו דחיות. ההחלטות בענייניו של עאסם נתנו לפני למעלה משלושה חודשים והוא עצור עד תום ההליכים נגדו (ראו החלטות מיום 16.1.2018 ומיום 29.1.2018. ערר שהוגש על ההחלטות הנ"ל נדחה תוך מתן הוראה לשירות המבחן לבחון מעצר באזוק אלקטרוני (בש"פ 1082/18 מיום 15.2.2018). תסקיר שירות המבחן היה שלילי גם בעניין האפשרות למעצר בפיקוח אלקטרוני (ראו תסקיר מיום 6.3.2018), וההחלטה למעצרו עד תום ההליכים נותרה על כנה).

2. המבקשת טוענת כי מתקיימות בעניינם של המשיבים ראיות לכאורה להוכחת אשמתם בעבירות המיוחסות להם. כמו כן טוענת המבקשת כי מתקיימת בעניינם עילת מעצר של מסוכנות בין היתר בשים לב לכך שקיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית שלא נסתרה. בכל הנוגע לווליד נטען גם כי קיים חשש להמלטות מן הדיון. לפיכך, עתרה המדינה לעצור את המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם.

3. המשיבים מסכימים כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית למעשים המיוחסים להם בכל הנוגע לשני האירועים הראשונים המתוארים בכתב האישום (סעיפים 1-10 לכתב אישום, ראו פרוטוקול הדיון מיום 7.3.2018 עמ' 23 שו' 3-4). ווליד מסכים כי קיימת תשתית לכאורית לכך שהוא דקר את הייתם בחזה ובירך במהלך אירוע הירי. ענאן מסכים

לכך שקיימת תשתית ראייתית לכך שהוא הגיע לזירה עם נשק. כמו כן ווליד וענאן מסכימים לכך שקיימת תשתית ראייתית לכאורית לכך שגם ואליד וגם ענאן ירו במהלך האירוע ואולם טענתם היא כי עשו כן לשם הגנה עצמית. בכל הנוגע ליתר המעשים המיוחסים למשיבים בכתב האישום, המשיבים טוענים כי לא קיימת תשתית ראייתית לכאורית, כי מכל מקום ניתן לאיין את המסוכנות הנטענת באמצעות חלופת מעצר.

התשתית הראייתית הלכאורית

4. כבר נפסק, והדברים ידועים, כי על מנת להיווכח כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של נאשם, על בית המשפט להשתכנע כי יש בראיות הגולמיות שלפניו, פוטנציאל הוכחתי המספיק כדי לבסס סיכוי סביר להרשעה (ראו: בש"פ 2202/16 מועלם נ' מדינת ישראל (10.4.2016)). בית המשפט אינו נדרש בשלב זה לעמוד על משקלן של הראיות או לקבוע ממצאים לגבי מהימנותם של העדים. על בית המשפט לבחון את התמונה הראייתית הכוללת, בכפוף לכך שלא נתגלו פירכות מהותיות וגלויות לעין המצביעות על חולשה של ממש בתשתית הראייתית הלכאורית. (ראו: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל פ"ד (2) 133, בש"פ 6130/17 קריף נ' מדינת ישראל, פסקה 8, 22.8.2017, בש"פ 2751/18 מדינת ישראל נ' יוסף אבו עסא, פסקה 13 (1.5.2018)). כאשר קיימות ראיות הקושרות את הנאשם לכתב האישום אך קיים חוסר או חולשה ראייתית, על בית המשפט לשקול חלופת מעצר, כאשר קיימת מקבילית כוחות בין עצמת הראיות, ונכונותו של בית המשפט לשקול חלופת מעצר. זאת, בנוסף למקבילית כוחות נוספת הקיימת בין עצמת המסוכנות ובין נכונותו של בית המשפט לשקול חלופת מעצר, ובלשונו של כב' השופט י' עמית "אמור מעתה כי על בית המשפט להתחשב במשולש שצלעותיו הם עצמת עילת המעצר - עצמת הראיות - וטיבה של חלופת המעצר" (ראו: בש"פ 6722/15 ניג'ם נ' מדינת ישראל (26.10.2015), להלן: עניין ניג'ם).

5. לאחר שבחנתי את הראיות, שוכנעתי בדבר קיומן של ראיות לכאורה לכך שהמשיבים עשו את המעשים המיוחסים להם בכתב האישום. כפי שיפורט להלן, קיימת תשתית ראייתית כוללת היוצרת מסכת מפלילה ביחס למשיבים. תשתית זו נלמדת מן הרקע והמעשים שהובילו לאירוע הירי, מן ההודעות שנגבו במשטרה, מתרגיל החקירה בין הייתם ועסאם, מתיאור הזירה ומיקומם של תרמילי הנשק, והיא מקבלת חיזוק משתיקתם של המשיבים בחקירה. ויודגש, הגם שלא נעלמו מעיניי החולשות שאליהם הפנו המשיבים ביחס להודעות שנגבו במשטרה אותן אפרט להלן, נחה דעתי יש בתשתית הכוללת פוטנציאל סביר להרשעה.

להלן אפרט את הנימוקים למסקנתי תוך התייחסות לראיות השונות ולעצמתן.

האירועים קודם לירי וטענת ההגנה עצמית

6. המשיבים אינם חולקים כי עובר לאירוע הירי היה מתח רב בין המשיבים ובין עאסם והייתם. המשיבים מסכימים כי קיימות ראיות לכאורה לכך שיום לפני אירוע הירי שלושת המשיבים פעלו בצוותא ואיימו על הייתם ועל עאסם, היכו את הייתם, שדדו את רכבו של עאסם וחיבלו ברכב של הייתם. המשיבים מסכימים גם לכך שקיימת תשתית ראייתית לכאורית לכך שזמן קצר לפני אירוע הירי, עז היכה את עאסם באגרופים בסמוך לבית עאסם ולאחר מכן חיבל ברכבו. בנסיבות

אלו יש כדי לחזק את טענת המבקשת לפיה המשיבים לא פעלו מתוך הגנה עצמית אלא הגיעו לזירה כהמשך לאירועים הקודמים על מנת להמשיך במעשי האלימות אותם הם יזמו קודם לכן.

7. ווליד וענאן מכחישים כי הם הגיעו לזירה על מנת להתעמת עם משפחת טאויל, אך כפי שאפרט להלן, התשתית הלכאורית מלמדת אחרת. לטענת ווליד וענאן הם הגיעו לזירה לאחר שעאסם קרא להם להגיע אליה כדי ליישר את ההדורים ולעשות סולחה, ולפתע, כך לטענתם, החל ירי מצד משפחת טאויל והם נאלצו להגן על עצמם באמצעות ירי בעאסם ודקירת הייתם. למעשה טענתם היא כי בני משפחת טאויל ארבו להם וירו בהם, ובעגה הפלילית, "עשו להם כיפה אדומה".

8. ווליד לא שיתף פעולה בחקירהושמר על זכות השתיקה, למעט משפט אחד שאמר בחקירתו ביום 27.1.2018 התומך לכאורה בטענת "הכיפה האדומה". לשאלה "האם השתתפת באירועים ביום 21.11.2017", השיב ווליד: "אני ואחרים יצאנו למעלה השועפט והם עשו לנו מלכודת וירו עלינו ואני נוריתי ברגל שלי שמאלית בירך. ואני איך שנוריתי יריתי כדי להגן על עצמי ולהפחיד אותם" (עמ' 2 שו' 11-13).

9. גם ענאן ועז שמרו על זכות השתיקה, ולמעט משפטים בודדים לא ענו על שאלות החוקרים. בכל הנוגע לסיבה שהביאה אותם להגיע לזירה, גם ענאן וגם עז טוענים בחקירתם, כל אחד בנפרד, כי הם הגיעו לזירה לאחר ששמעו צעקות וירי, וכדברי ענאן בחקירתו מיום 25.11.2017 "אני עמדתי ברחוב ושמעתי צעקות באתי לראות וראיתי אנשים שיורים אחד בשני. באתי לראות מה קרה וקיבלתי כדור לבטן ונפלתי" (עמ' 1 שו' 15-16) על כך חזר ענאן גם בחקירתו מיום 4.12.2017 (עמ' 2 שו' 12-17). עז אמר דברים דומים בחקירתו מיום 11.12.2017 "בחור שירד בריצה אני לא זוכר איך קוראים לו אני מכיר אותו רק בפרצוף אמר לי אחיך ירה בו עאסם טאויל עליתי לראות את אחי כדי לראות מה קרה ... איך שעאסם ראה אותי ירה בי" (עמ' 2 שו' 10-20).

10. יוער כי עז דבק בגרסתו זו עד היום ואולם ענאן, אינו דבק בה עוד אלא הוא מצטרף לטענת ווליד לפיה הוא הגיע לזירה בשל מלכודת "כיפה אדומה" (עמ' 20 שו' 18 לפרוטוקול הדיון). הסתירה העולה מטענת ענאן כעת, אל מול הודעתו במשטרה מחזקת את הטענה לפיה הגעתם של ואליד וענאן לזירה לא נבעה ממלכודת. לכך יש להוסיף את העובדה שגרסת המלכודת נולדה רק בהודעתו של ווליד מיום 27.1.2018, לאחר שהסגיר את עצמו למעלה מחודש לאחר האירוע, לאחר שהוגש כתב האישום כנגד המעורבים הנוספים וכאשר אין חולק כי במהלך בריחתו הוא היה בקשר טלפוני עם מקורביו. משקלה של הודעה זו שנאמרה בשלב כה מאוחר אינו גבוה, במיוחד בשים לב לכך שבחקירה היחידה שנערכה קודם לבריחתו מבית החולים בליל הירי (ביום 21.11.2017 בשעה 23:45), כאשר הוא נשאל כיצד הוא נפצע הוא אינו עונה (שו' 13-14). בנוסף לכך, העובדה כי אירוע הירי ארע סמוך מאוד לאירוע הכאתו של עאסם ושבירת רכבו על ידי ענאן (אירוע מס' 2 בכתב האישום), אינה מתיישבת עם הטענה כי מיד לאחר מכן הצדדים יצרו קשר על מנת ליישר את ההדורים.

11. לא נעלמו מעיני העובדות הנטענות בכתב האישום שלפיהם עאסם, הייתם ואחרים "המתינו לבואם" של המשיבים (סעיף 13 לכתב האישום), ובכך לכאורה יש כדי לחזק את טענת המלכודת. כך גם לא נעלמה מעיני טענת המשיבים ולפיה מחומר החקירה עולה כי עסאם הוא זה שלכאורה ירה ראשון (ראו דברי הייתם בתרגיל החקירה בינו ובין עאסם

מיום 23.11.2017 להלן: תרגיל החקירה, עמ' 69 שו' 10 שבו הוא אומר לעאסם "נכון אתה ירית נכון אתה את הראשונה"). עם זאת, השתלשלות העניינים לכאורה, מלמדת על מערכת יחסים מתגרה ומתלהמת מצד משפחת רשק, כזאת שהובילה את שתי המשפחות הניצות, להגיע לזירה, כאשר שני הצדדים צופים כי תתפתח תגרה ביניהם. כפי שנראה להלן, את זאת ניתן ללמוד הן מן העובדות הנטענות בכתב האישום אשר לגביהן מוסכם כי קיימות ראיות לכאורה (סעיפים 1-10 לכתב האישום), והן מהודעתו של הייתם במשטרה, מיום 22.11.2017.

12. כך, בכתב האישום בסעיפים 2 ו- 8 מתוארים שני מקרים שבהם המשיבים או מי מטעמם יוצרים קשר טלפוני עם הייתם ומשדלים אותו לבוא למקום מסויים שם מתפתחים אירועי אלימות מצד המשיבים. הקשר הטלפוני בין הצדדים שהוביל בסופו של דבר לאלימות מצד משפחת רשק מלמד על דפוס מסויים של יצירת קשר לשם התגרות ולא לשם ניסיונות הידברות. מהודעתו של הייתם מיום 22.11.2017 ניתן לראות כי התקשורת בין הצדדים כללה אולטימטום מצד המשיבים וכי עד לאותו השלב משפחת טוויל מסרבת להיכנע לדרישה הכספית של המשיבים בתמורה להשבת הרכב שנשדד מהם לכאורה (עמ' 15-19 לתמליל הודעתו של הייתם מיום 22.11.2017). מסקנת הדברים, לכאורה, היא כי אף אם אניח לטובת המשיבים כי הצדדים יצרו קשר קודם לפגישה בזירת האירוע, הדעת נותנת כי שני הצדדים ציפו לכך שהאירוע יתפתח לאירוע אליים.

13. בהתאם לסעיף 34 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, שישה הם התנאים אשר בהתקיימם עומדת לנאשם ההגנה העצמית (ע"פ 5184/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 64 (3.8.2016)). לענייננו התשתית הראייתית הלכאורית מובילה למסקנה כי לפחות שלושה מבין ששת התנאים לא התקיימו. האחד, **תנאי המיידיות** ובלשונו של סעיף 34 לחוק העונשין "מעשה שהיה דרוש באופן מידי". השני, **תנאי הנחיצות** "שעניינה בקיומן של אלטרנטיבות אחרות מלבד השימוש בכוח" (שם, פסקה 66). השלישי, **העדר התנהגות פסולה** ובלשונו של סעיף 34 לחוק העונשין: "אין אדם פועל תוך הגנה עצמית מקום שהביא להתנהגותו הפסולה לתקיפה תוך שהוא צופה מראש את אפשרות התפתחות הדברים". כפי שצינתי לעיל, יש תשתית ראייתית לכאורית לכך שווליד וענאן הגיעו לזירה מתוך מודעות לכך שתתפתח תגרה. מאליו מובן כי לכאורה, הירי או הדקירה לא נדרשו לשם הגנה מיידית על גופם, כי התנהגותם הפסולה הביאה לתקיפה וכן כי היו להם חלופות אחרות ובעיקר לא להגיע לזירה.

14. לסיכום, בשלב זה אין תשתית ראייתית, אף לא לכאורה, לכך שהמשיבים הוזמנו לזירה על מנת לעשות סולחה. אף אם קיימת תשתית ראייתית לכאורית לכך שהצדדים סיכמו ביניהם להיפגש בזירה ולכן עאסם "חיכה להם", הרי שלנוכח האירועים הקודמים והתנהגות הנפשות הפועלות עד הגעתם לזירה, כמו גם הגעתו של ענאן עם נשק (וכפי שנראה להלן יש תשתית לכאורית לכך שגם ווליד הגיע עם נשק), מסקנת הדברים היא כי אין תשתית ראייתית לכאורית לכך שווליד וענאן פעלו מתוך הגנה עצמית.

האם ווליד הגיע לזירה עם נשק

15. המשיבים טוענים כי אין תשתית ראייתית לכאורית לכך שווליד הגיע לזירה עם נשק. לטענתם ניתן ללמוד מהודעותיו של עאסם, כי במהלך האירוע, ווליד עשה שימוש בנשק של משהו אחר ומכאן שאין תשתית לכך שהוא הגיע עם נשק לזירה. לטענת המשיבים, מסקנת הדברים היא לא רק שהמסוכנות של וליד נמוכה מן הנטען, אלא שאי אפשר להאשים

את ענאן בהריגה, היות והוא לא היה צריך לצפות שווליד יעשה שימוש בנשק במהלך האירוע.

אין בידי לקבל טענות אלו.

16. אכן, מהודעתו של עאסם מיום 23.11.2017 עולה במפורש כי גרסתו הינה שווליד עשה שימוש בנשק, לאחר שענאן זרק אליו את הנשק, ובלשונו של עאסם "ענאן זרק את האקדח ווליד תפס את האקדח ירה בי פעמיים" (עמ' 1 אחורי, שו' 38). אולם בהמשך, כאשר מטיחים בעסאם משפט זה אל מול הודעתו קודם לכן, לפיה שלושת המשיבים היו בזירה עם נשק הוא משיב כי ווליד עשה שימוש בנשק שהוא הביא עימו אלא שקודם לכן הוא מסרו לענאן בעת שהתקוטט עם המנוח. וכך הוא מספר בחקירתו "זה אותו נשק של ווליד, כי בזמן שהתקוטט עם עיסא הוא מסר את האקדח שלו למשהו ואז ווליד עזר לענאן לרדת למטה בירידה כי ענאן נורה למעלה וכשאני באתי ויריתי לכיוון של ווליד הוא לקח את האקדח שלו בחזרה וירה בי" (הודעה מיום 11.12.2017 עמ' 5 שו' 93).

17. זאת ועוד, הייתם, בחקירתו, סמוך מאוד לאירוע, ביום 22.11.2017, מתאר כי ראה את ווליד וענאן עם אקדחים (עמ' 31 שו' 21), ובהמשך מתאר כי "הנשק עובר מיד ליד" (שם, שו' 29). גרסה זו של הייתם מתיישבת עם גרסתו של עאסם לפיה הנשק עבר בין ווליד ובין ענאן והיא מהווה תשתית לכאורית מספקת לכך שגם ווליד הגיע לזירה עם נשק. גם עסאם בחקירתו מיום 18.12.2018 מתאר כי ראה שגם ווליד וגם ענאן היו חמושים וכי לכל אחד מהם היה נשק (עמ' 2 שו' 20 ועמ' 3 שו' 21-22). אמנם עאסם לא מתאר במפורש כי ווליד הגיע עם נשק לזירה, אבל ברור כי גרסתו היא שלשניהם היה נשק, ולא רק לענאן. בהמשך מתאר הייתם בתרגיל החקירה בינו ובין עאסם מיום 23.11.2017 (עמ' 68 שו' 38) "אני ראיתי את ווליד ואת ענאן חמושים" ובחקירתו מיום 12.12.2017, הוא מתאר כיצד הגיעו שלושת המשיבים לזירת הירי, מספר דקות לאחר אירוע שבירת הרכב, כאשר בידי ווליד וענאן יש אקדחים (עמ' 2).

18. יצוין כי התשתית הלכאורית ביחס להגעתו של ווליד עם נשק לזירה נלמדת מהודעותיהם של עאסם והייתם ואולם המשיבים טוענים כי אין לתת כלל אמון בהייתם ועאסם, ולכן לא קמה תשתית כלל. בשאלת מהימנותם של הייתם ועאסם אדון בהמשך בעת בחינת הטענות בדבר זהותו של היורה במנוח, והדברים שיאמרו שם רלוונטיים גם כאן.

זהות היורה במנוח

19. גם עאסם וגם הייתם סיפרו בחקירתם כי הם ראו את ווליד יורה במנוח. המשיבים טוענים כי אין לתת כלל אמון בהודעותיהם של הייתם ועאסם וטענה זו טעונה בחינה של ממש. הייתם ועאסם אינם עדים אובייקטיביים. בנוסף לכך, הייתם לא שיתף פעולה כלל במציאת הנשק שבו ירה עאסם במהלך האירוע על אף שהודה כי הוא נטל אותו לאחר הירי. הייתם גם לא שיתף פעולה בחשיפת מקור הנשק (מזכר ברטל, עמ' 1 פסקה 5 וכן הודעת הייתם מיום 12.12.2017 עמ' 2, מרכז העמוד, אין מספור לשורות), והמשיבים מפנים גם להודעה של עלאא טוויל (בנו של עאסם) מיום 10.12.2017 בה הוא מספר כיצד הדוד שלו הייתם הראה לו סכין על רצפת הזירה והורה לו להחביא אותה (עמ' 2 שו' 19-22). בנסיבות אלו התנהלותו של הייתם מעוררת תהיות ויש ליתן את הדעת לכך בעת בחינת מהימנותו. בעניינו של עאסם המצב בעייתי שבעתיים, שכן גרסתו בכל הנוגע למעורבותו שלו באירוע, התפתחה במהלך

החקירה מתוך ניסיון לחזק את טענתו להגנה עצמית.

20. וכך תיארתי את גרסתו המתפתחת והבעייתית של עאסם, בהחלטה בעניינו, מיום 6.1.2018:

"מן ההודעות [של הייתם ועאסם, מ.א.] עולה גרסה מתפתחת שראשיתה אינה מתיישבת עם סופה. כך, בתחילה טען המשיב 3 [המכונה עאסם בהחלטה דנן. מ.א.] כי הנשק הגיע לידי לאחרי שחטף אותו מאת בני משפחת רשק שתקפו אותו, וכי תוך כדי המאבק אולי נפלט לו כדור (ראו הודעתו מיום 22.11.2017 עמ' 2 ש' 16 וכן עמ' 4 ש' 100). בהמשך טען כי אף אחד מבני משפחתו לא ירה במהלך האירוע (הודעת המשיב 3 מיום 23.11.2017 עמ' 2 ש' 10, וראו גם הודעת המשיב 3 מיום 30.11.2017 עמ' 1 ש' 13-17, הודעות המשיב 3 מיום 4.12.2017, 5.12.2017). בהמשך שינה את גרסתו בנוגע לפליטת הכדור ואמר כי הוא לקח את האקדח מידי בן משפחת רשק וירה במשיב 1 (הודעת המשיב מיום 9.12.2017 עמ' 3 ש' 63-64). בהמשך שינה את גרסתו פעם נוספת ואמר כי לאחר שראה שבני משפחת רשק הגיעו עם נשק הוא נכנס לביתו והביא את הנשק שלו (הודעת המשיב מיום 11.12.2017 עמ' 3 ש' 21-23). בגרסתו האחרונה סיפר המשיב 3 כי רק לאחר שהמשיב 1 ירה בו הוא עלה לביתו והביא את האקדח (הודעת המשיב מיום 18.12.2017 עמ' 3 ש' 35). מלבד חוסר המהימנות העולה מעצם גרסתו המתפתחת של המשיב 3, גרסתו האחרונה אינה מתיישבת עם גרסתו של הייתם שציין בהודעתו מיום 12.12.2017 (עמ' 2 ש' 6-7) כי המשיב 3 היה מצויד בנשק לפני ש "התחיל הבלגאן".

21. לנוכח האמור, דחיתי באותה החלטה את טענת עאסם להגנה עצמית וקבעתי כי אין תשתית ראייתית לכאורית לכך שהוא פעל במהלך אירוע הירי מתוך הגנה עצמית. במסגרת הבקשה דנן, מבוקש למעשה להחיל את הכלל המכונה בשפה התלמודית "פלגין דיבורא", ולקבוע שאף שאין לקבל את גרסתו של עאסם בכל הנוגע למעורבות שלו באירוע הירי בהיותה, לטענת המבקשת, גרסה מתפתחת ושקרית, יש לקבל את גרסתו בכל הנוגע למעורבות של משפחת רשק באירוע, למרות האינטרס הברור של עאסם בהפלת משפחת רשק.

22. הגם שאין מניעה, בנסיבות מתאימות, לאמץ רק חלק של עדות, ברור לכל כי במקרים שבהם חלק מגרסה של עד נדחית בשל חוסר מהימנות, הדבר עשוי להשליך על מהימנותו של העד גם ביחס לחלק האחר שיש בו כדי להפיל את האחרים. בהקשר זה יצוין כי גם בגרסתו של הייתם נפלו סתירות בכל הנוגע להגעתו של עאסם עם נשק לזירה. בחקירה הראשונה הוא ציין "אנחנו לא היה לנו נשקים ולא היה לנו שום דבר, ירדנו לתקוף בידיים שלנו" (תמליל חקירה מיום 22.11.2017, עמ' 32 ש' 23-24) ובהמשך אותה חקירה "אנחנו לא היה לנו נשק בכלל" (שם עמ' 33 ש' 34), ואילו בחקירתו ביום 12.12.2017 (עמ' 2 ש' 6-7) הוא מתאר כי עאסם היה מצויד בנשק לפני ש "התחיל הבלגאן". כמו כן אנו מוצאים כי הייתם ניסה לגונן על אחיו במהלך חקירתו וכאשר נאמר לו כי מחומר החקירה עולה כי עאסם ירה ראשון הוא משיב "לא ראיתי" (הודעה מיום 6.12.2017 עמ' 3 ש' 7) זאת בניגוד למה שאמר לאחיו בתרגיל חקירה שנערך בינו ובין אחיו ביום 23.1.2017, "נכון אתה ירית ראשון" עמ' 69 ש' 13), ובניגוד למה שאמר בחקירתו מיום 12.12.2017 "עאסם אח שלי התחיל לירות באוויר" (עמ' 2), ומכאן שלא ברור אם ניתן לתת אימון בגרסתו.

23. אף על פי כן ולמרות הכל, ובהתחשב בכך שבשלב זה אין בית המשפט קובע ממצאים בשאלת מהימנותם של עדים, נחה דעתי כי בנסיבות המקרה דנן, יש בגרסתם של הייתם ועאסם, בכל הנוגע למעורבות של משפחת רשק באירוע,

תשתית ראייתית לכאורית למעשים המיוחסים למשיבים בכתב האישום, כפי שיפורט להלן.

24. גרסתם של הייתם ועאסם שלפיה ווליד הוא זה שירה במנוח נמסרה על ידם סמוך מאוד לאחר האירוע. החוקר אושרי ברטל מתאר כי חקר את הייתם ואת עאסם במחלקה הכירורגית בבית החולים ביום 22.11.2017 בשעות הצהריים כאשר אירוע הירי אירע בלילה שקדם לכך. כבר בחקירתו הראשונה סיפר הייתם כי ווליד הוא זה שירה במנוח (ראו מזכר מיום 23.11.2017 שערך אושרי ברטל, צורף להודעת ב"כ של ואליד וענאן ביום 17.4.2017, להלן: מזכר ברטל, עמ' 2 פסקה 7).

25. מיד לאחר שהחוקר ברטל סיים לחקור את הייתם, הוא עבר לחדר האשפוז של עאסם וחקר גם אותו. גם עאסם סיפר כי ווליד הוא זה שירה במנוח (עמ' 2 פסקה 4 למזכר ברטל). החוקר ברטל מציין בסוף המזכר כי החשודים היו בהפרדה מלאה במהלך כל שהייתם בבית החולים כאשר ליד כל אחד מהם עמד שוטר (על אף שבתחילת המזכר הוא כותב כי הם נמצאים בהפרדה חלקית). בנסיבות אלו אין לצאת מתוך הנחה כי הם תיאמו גרסאות. עם זאת לא נעלמה מעיני שיחתם של הייתם ועאסם במהלך תרגיל החקירה שנערך להם ביום 23.11.2017 בה הם מנסים לתאם גרסאות כאשר הייתם שואל את עאסם "בקיזור מה אמרת לו. מה נתת להם" (עמ' 64 שו' 21) ואין לדעת אם קודם הגיעם לבית החולים, הם הצליחו לדבר ולתאם. מנגד, באותה השיחה הם שואלים אחד את השני מה הם אמרו לגבי מי ירה בעיסא (שם, שו' 34-31), מה שעשוי אולי ללמד על כך שהם לא תיאמו מראש מה יגידו. אך גם עניין זה אינו נקי מספיקות היות ואין להוציא מכלל אפשרות כי הם תיאמו זאת מראש מה להגיד וכעת הם רק מבררים ביניהם האם עמדו בסיכום.

26. בתמליל של החקירה המתוארת במזכר ברטל, מפורטת גרסת הייתם בכל הנוגע לזהות היורה במנוח. הייתם מספר כי "מי שירה באח שלי עיסא זה ווליד ואני ראיתי אותו (תמליל חקירה מיום 22.11.2017 עמ' 33 שו' 14-13) ובהמשך הוא אומר "ראיתי אותו כן ראיתי אותו טוב מאוד" (שם שו' 17).

27. הייתם מתאר באותה חקירה מיום 22.11.2017 כי הכדור פגע בחזה של המנוח (שם עמ' 36 שו' 27 וכן שו' 38) ואילו בחקירה מיום 6.12.2017, הוא מתאר כי "ווליד ירה באח שלי בגב" (עמ' 4 שו' 78). בהמשך באותה החקירה הוא אומר "בגב או בחזה שלו, אני הייתי ממוקד בווליד, אני ראיתי את אחי רק אחרי שהניח את ידיו על הקיר והיה עם הגב לווליד" (שם שו' 81-80). בחקירה מיום 12.12.2017 הוא שוב מציין כי ראה את ווליד יורה בעיסא והוסיף "כדור אחד או שני כדורים, וזה היה בחזה בחלק הזה" והחוקר מתאר כי הוא מצביע על הצד השמאלי שלו בין הגב לחזה (עמ' 5 שו' 8).

28. גם עסאם סיפר בחקירתו ביום 22.11.2017 כי הוא ראה כי ווליד ירה במנוח בחזה (עמ' 2 שו' 37 ושו' 41 וכן סיפר בחקירתו ביום 23.11.2017 (עמ' 1 אחורי שו' 59). בחקירה ביום 5.12.2017 שוב נשאל כיצד נורה המנוח והוא השיב "עיסא הסתובב ואז כשהוא עם צד שמאל ווליד הוא ווליד ירה בו" (עמ' 4 שו' 2).

29. ביום 23.11.2017, נערך תרגיל חקירה בין הייתם ובין עאסם. לנוכח העובדה שבמהלך תרגיל החקירה האחים

טאויל מפלילים את עצמם כאשר הייתם אומר לעסאם "נכון אתה ירית את הראשונה" (עמ' 69 שו' 12) יתכן ויש לתת לתרגיל החקירה משקל גבוה יחסית. (יוער כי מס' שורות קודם לכן הייתם אומר "אנחנו מאצלינו לא היה נשק" (עמ' 68 שו' 35) אך יתכן כי הכוונה שלא היה להם נשק מעבר לנשק שהיה לעאסם).

30. בתרגיל החקירה חוזרים הייתם ועאסם על גרסתם לפיה ווליד הוא זה שירה במנוח (עמ' 68), ולכן יש כאמור משקל לא מועט ויש בכך כדי לחזק את טענת המבקשת לפיה ווליד הוא זה שירה במנוח. עוד אנו מוצאים כי בתרגיל החקירה דנים האחים בשאלה האם המנוח נורה בגב או בחזה (שם, שו' 23-13).

31. המשיבים טוענים כי הגרסאות השונות ביחס לאזור בגוף שבו נורה המנוח, בחזה או בגב, מלמדות על חולשת גרסתם. אף אם נכונה טענת המשיבים, איני סבורה כי מדובר בפירוט מהותיות המצביעות על חולשה של ממש בתשתית הראייתית הלכאורית. הטענות בדבר מהימנות העדים ייבחנו לעומק בעת הדיון בתיק העיקרי ואולם אציין כבר עתה כי הדיון בשאלת מיקום הירי, ייתכן ויש בו כדי ללמד על מהימנות גרסתם של הייתם ועל העדר תיאום ביניהם. כפי שפורט לעיל, ביום 22.11.2017 מתאר הייתם ירי בחזה. באותו היום גם עאסם מתאר בחקירתו ירי בחזה. לעומת זאת יום לאחר מכן, בתרגיל החקירה, הייתם שקודם לכן תיאר כי הירי היה בחזה, כבר אינו בטוח בכך ואומר "אני חושב שראיתי אותו בגב שלו" (שם, שו' 17) ובהמשך בחקירתו ביום 6.12.2017 הוא מתאר ירי בגב ומסביר תוך הדגמה לחוקר כי הירי היה בין הגב לחזה. יוער כי אין חולק כי הקליע נכנס מהגב בצד שמאל ויצא בחזה ואולי זה מקור השוני בין הגרסאות. יצוין כי בגיליון המחלקה לרפואה דחופה בהדסה, מיום 21.11.2017 מצוין כי בעת בדיקת הגב נמצא פצע ירי במותן שמאל, ובחוות הדעת מיום 19.3.2018, של המרכז הלאומי לרפואה משפטית צוין (בעמוד 8, בפרק סיכום הממצאים העיקריים) כי קיים "פצע כניסת קליע בגב שמאל" וכן כי "כיוון תעלת הקליע משמאל לימין מאחורה קדימה ומלמטה למעלה".

32. חיזוק לגרסת הייתם ועאסם באשר לזהות היורה במנוח ניתן ללמוד מכך ששניהם תיארו באופן דומה היכן המנוח נורה (ראו חקירת הייתם מיום 9.12.2017 עמ' 3 שו' 71 וכן חקירת עאסם מיום 12.12.2017 עמ' 4 בראש העמוד) וכן שניהם תיארו כי האירוע החל במעלה הרחוב והמשיך במורד הרחוב. גם מיקומם של התרמילים בשטח, במורד הרחוב ליד המונית, שם נורה המנוח, ובמעלה הרחוב, שם נורו יריות קודם לירי במנוח, מחזק את גרסת הייתם ועאסם, שהציגו גרסאות דומות לעניין זה. ממצא פורנזי נוסף המחזק את גרסתם של הייתם ועאסם היא העובדה שנמצאו בזירה שני סוגים של כלי נשק בעוד שעל פי הנטען בכתב האישום, לפחות שלושה אנשים הגיעו עם נשק וכל השלושה ירו במהלך האירוע (ווליד ירה במנוח ובעאסם, ענאן ירה בעאסם ועאסם ירה בווליד ענאן ועז). נתון זה מחזק את גרסתם הדומה של עאסם ושל הייתם ולפיה הנשקים של ווליד וענאן עברו ידיים כך שבסופו של דבר נעשה על ידם שימוש רק בנשק אחד.

33. המשיבים מצביעים על כשלים נוספים בגרסאות של הייתם ועאסם. המשיבים מצביעים על כך שמספר נפגעי הירי ממשפחת רשק, הוא כפול משל ממשפחת טוויל. כך בעוד שמצד משפחת רשק נפגעו ארבעה אנשים (המשיבים ואדם נוסף בשם אחמד רשק). במשפחת טוויל היו שני נפגעי ירי (המנוח ועאסם), דבר המלמד על המעורבות הרבה והפעילה ביותר של משפחת טוויל בירי ועל כך שלא ניתן להוציא מכלל אפשרות תרחיש לפיו כדור תועה מצד משפחת טוויל, הוא שגרם למות המנוח. בעניין זה מפנים המשיבים להודעותיו של עאסם בהן הוא אומר כי יתכן ונפלט כדור שפגע בענאן.

ראו הודעתו מיום 22.11.2017 עמ' 4, וכן הודעתו מיום 5.12.2017, בעמ' 2 שו' 51-52, בה מתואר כי עסאם מספר כי "ענאן והוא פרקו את המחסנית במאבק על האקדח, ולא יודע אם הכדורים פגעו ובמי הם פגעו" וכי 10-11 כדורים התפזרו. מקובלת עליו עמדת המשיבים לפיה יש בדבר כדי ללמד על הכאוס שהיה בזירה ועל כך שאין להוציא מכלל אפשרות כי המנוח נפגע מירי של משפחתו. כמו כן מקובלת עליו עמדת המשיבים לפיה מספר נפגעי הירי ממשפחת רשק מלמד על כך שחלקה של משפחת טוויל בירי היה משמעותי ביותר במיוחד בשים לב לכך שהראיות מלמדות לכאורה על כך שעאסם הוא זה שהחל בירי על אף שהוא טוען כי ירה באוויר. בעניין זה יוער כי מצאתי ממש בטענות המשיבים בנוגע לרושם המוטעה העולה מקריאת כתב האישום לרעת המשיבים, ביחס לחלקה של משפחת טוויל באירוע ולכך שלכל הפחות היה מקום לפרט בעובדות כתב האישום את העובדה שעאסם הוא זה שירה ראשון.

34. בנוסף לכל אלה טוענים המשיבים כי הזירה היתה חשוכה ולכן הייתם ועאסם לא יכלו לזהות מי ירה במנוח. כמו כן הם טוענים כי המרחק שבו עמדו הייתם ועאסם לא אפשר להם לראות את הירי במנוח וכי פציעתו של עאסם לא אפשרה לו להתקרב לזירת הירי במנוח כפי שהוא טען שעשה. המשיבים גם מפנים להודעה של סמיר הבן של המנוח בה הוא מציין כי הייתם ועאסם כבר הרבה זמן מתכננים להרוג את עיסא (הודעה מיום 3.12.2017 עמ' 4) וכן להודעתו של סמיר אבין של המנוח בה הוא מתאר כי האנשים ירו האחד על השני (הודעה מיום 26.11.2017 עמ' 2) ומכאן שאין לדעת הכדור של מי פגע במנוח.

35. טענות אלו, יכול ויש בהן כדי לפגום בגרסתם של הייתם ועאסם ויש להניח כי הן ייבחנו במסגרת התיק העיקרי. עם זאת יש לזכור כי לצד גרסתם העקבית של עאסם והייתם לכל אורך חקירתם במשטרה, כי הם ראו את ווליד יורה במנוח, המשיבים לא הציגו כל גרסה נגדית אודות פרטי האירוע. אמנם הסניגורים הציגו תרחישים אפשריים לפיהם המנוח נורה על ידי אחר, אולם אף אם אניח כי לא ניתן לשלול תרחישים אלו, מדובר בתרחישים שלא נאמרו מפי המשיבים שהיו עדים לאירוע ובחרו לשמור על זכות השתיקה, ולכן מדובר בסברות בלבד. בכל הנוגע להודעות של סמיר הבן וסמיר האב, בדבריהם נפלו סתירות רבות עד שהמבקשת החליטה שלא להסתמך על הודעותיהם למרות שאף הם אמרו בחקירתם כי ראו את ווליד יורה במנוח (הודעת סמיר הבן מיום 24.11.2017 עמ' 4, הודעתו מיום 3.12.2017 עמ' 2, הודעת סמיר האב מיום 29.11.2017 עמ' 1).

36. לכל אלה יש להוסיף את ההתנהגות המפלילה של ווליד שברח מבית החולים בליל האירוע והסגיר את עצמו רק ביום 27.1.2018, ובכך יש כדי לחזק את התשתית הראייתית כנגדו. בנוסף לכך המשיבים שמרו על זכות השתיקה וגם בכך יש כדי לחזק את התשתית הראייתית (למשמעות השתיקה כמשקל נוסף במארג הראייתי נגד נאשם ראו עניין ניג'ם, פסקה 8). בהקשר זה יוער כי עז, טוען כי חוסר שיתוף הפעולה בחקירה אינו נובע מרצונו לשמור על זכות השתיקה אלא ממצבו הרפואי לאחר שנורה והוכה בראשו (עז הציג לבית המשפט תמונות של חבלות קשות בראשו), ומכך שהוא היה בחוסר הכרה במשך שבע שעות ולכן הוא לא זכר כלל מה היה באירוע. יוער כי התייעוד הרפואי מלמד כי עז הובל לבית החולים על ידי אמבולנס וכי הוא היה "בהכרה ויציב באמבולנס" וגם בהמשך האשפוז (ראו סיכום מחלה מיום 26.11.2017). בנסיבות אלו אף אם אניח כטענתו של עז כי הפינוי לבית החולים התעכב, לא נטען כי הפינוי התעכב שבע שעות ולכן טענתו בעניין חוסר ההכרה למשך שבע שעות מוקשית.

האם עז הגיע לזירת הירי יחד עם ווליד וענאן

37. כפי שצוין לעיל, עז טוען כי הוא הגיע לזירת הירי רק לאחר שאמרו לו שעאסם ירה באחיו (ראו הודעתו מיום 11.12.2017 עמ' 2 שו' 10-20). המבקשת טוענת כי עז הגיע לזירת הירי יחד עם ווליד וענאן לכן הוא נחשב למי שביצע בצוותא, יחד איתם, את עבירת ההריגה וכן גרם יחד איתם לחבלות של עאסם ולהייתם, כאשר הוא יכול היה להיות מודע לאפשרות כי ווליד וענאן יהרגו ויחבלו. הכרעה בשאלה זו הינה השאלה העיקרית העולה בעניינו של עז שכן כתב האישום אינו מייחס לו מעורבות אקטיבית באירוע הירי (זאת להבדיל ממעורבותו האקטיבית ביחס לשני האירועים הראשונים המתוארים בכתב האישום ואשר לגביהם הוא מסכים כי קיימות ראיות לכאורה).

38. גם הייתם וגם עאסם, ציינו בהודעותיהם כי עז הגיע לזירה יחד עם ווליד וענאן. כך הייתם בהודעתו מיום 12.12.2017 מציין "לאחר שעז ומהראן גאברין שברו את הרכב של אחי עיסא הם ברחו ולאחר כמה דקות חזרו חזרה בצורה יותר מורחבת ענאן ווליד ועז ועוד אחרים" (עמ' 2 בראש העמוד). הגעתו של עז ביחד עם ווליד וענאן לזירה עולה גם מחקירתו הראשונה של עסאם, בבית החולים ביום 22.11.2017 כאשר הוא נשאל כיצד הוא בטוח שווליד ענאן ועז ירו בו הוא משיב "כי הם היו בדרך אלינו והתחילו לירות לכיוון שלנו" (עמ' 4 שו' 94).

39. עוד עולה לכאורה מחומר החקירה כי עז הגיע לזירה עם כלי תקיפה שאינו נשק. זאת ניתן ללמוד מחקירתו של הייתם שכאשר החוקר אומר לו כי מחומר החקירה עולה כי הוא ראה את עז עם נשק, הוא מתקן את החוקר ואומר לו "לא, אני ראיתי את ענאן [עם נשק מ.א.]. את עז לא ראיתי [עם נשק מ.א.] היה לעז משהו אחר, מה זה היה סכין, מקל ברזל אני לא יודע אני ראיתי את ענאן ואת ווליד [עם נשק מ.א.]" (הודעה מיום 6.12.2017 עמ' 3 שו' 55-57). גם בהודעתו מיום 12.12.2017 חוזר הייתם על כך שעז הגיע לזירה "עז החזיק משהו ביד אבל אני לא יודע מה" (עמ' 2).

40. כפי שצוין לעיל, מהימנות גרסתם של הייתם ועסאם טעונה בחינה שתיעשה במסגרת התיק העיקרי. בשלב הזה, נחה דעתי כי יש בהודעותיהם של עאסם והייתם, ובעיקר בהודעתו של הייתם, תשתית לכאורית מספקת לכך שעז הגיע יחד עם ווליד וענאן לזירת הירי. על פני הדברים ומבלי לקבוע מסמרות נראה כי לו הייתם היה רוצה להפליל את עז בדברים שהוא לא עשה, הוא לא היה מתקן את החוקר כאשר החוקר אמר לי כי מחומר החקירה עולה כי עז החזיק נשק. העובדה שהייתם אינו מעצים את מעורבותו של עז באירוע, מעבר למה שראה במו עיניו, מלמדת לכאורה על נכונות גרסתו של הייתם לפחות בכל הנוגע לחלקו של עז באירוע. בנוסף לכך, המשיבים לא חלקו על כך שקיימת תשתית ראייתית לכאורית לכך שעז היה מעורב יחד עם ווליד וענאן באירועי האלימות שקדמו לירי דבר המחזק את התשתית הראייתית לכך שהוא הגיע יחד איתם להמשיך את ההתגרות שהובילה לאירוע הירי.

41. עז טוען כי גם אם יש תשתית ראייתית לכאורה לכך שהוא הגיע לזירה יחד עם ווליד וענאן אין כל ראיה לכך שהוא ידע שהם הגיעו עם נשק, במיוחד בשים לב לכך שבאירועים שקדמו לאירוע הירי, לא היה כלל שימוש בנשק. איני סבורה כן. משקבעתי כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית לכך שווליד וענאן הגיעו לזירה עם נשק, ומשקבעתי כי קיימת תשתית ראייתית לכך שעז הגיע יחד איתם לזירת הירי מספר דקות לאחר שהוא היכה את עאסם וחיבל ברכבו, יש גם תשתית ראייתית לכאורית לכך שהוא ידע שווליד וענאן נשאו נשק. כפועל יוצא, הוא היה יכול להיות מודע לאפשרות שהמנוח יהרג ועאסם והייתם ייפצעו.

עילת מעצר

42. המשיבים אינם חולקים על כך שקיימות ראיות לכאורה לכך שהם עברו עבירה של סחיטה באיומים. לגבי עבירה זו נפסק לא פעם כי היא מלמדת על מסוכנות ובדרך כלל היא אינה מתאימה לחלופת מעצר (ראו למשל בש"פ 5113/14 מדינת ישראל נ' אדינדייב (3.8.2014)). לכל אלה יש להוסיף את מעשי האלימות הנוספים המתוארים בסעיפים 1-10 לכתב האישום וכן את עברם הפלילי של שלושת המשיבים (לווליד הרשעה קודמת בעבירה של גניבה. לענאן הרשעה קודמת בעבירה של תקיפת שוטר והעלבת עובד ציבור משנת 2015, ולעז הרשעה קודמת בעבירות של אלימות, איומים וחבלה למזיד ברכב משנת 2013), והמסקנה המתבקשת היא כי קיימת עילת מעצר של מסוכנות לגבי שלושת המשיבים, וזאת עוד קודם שבחנו את יתר המעשים המיוחסים למשיבים.

43. המשיבים אינם חולקים גם על כך שקיימות ראיות לכאורה לכך שענאן עבר עבירה של החזקת נשק וכפי שקבעתי יש תשתית ראייתית לכאורית לכך שגם ווליד הגיע לזירה עם נשק. לגבי החזקת נשק נקבע לא פעם כי "עבירות נשק ועילת המסוכנות הולכות יד ביד" (בש"פ 5518/13 עראר נ' מדינת ישראל (12.8.2013)), במיוחד נכון הדבר כאשר הנשק שממנו בוצע הירי לכאורה, לא נמצא עד עצם היום הזה. מכאן, שהמסוכנות שצינתי בסעיף 42 לעיל, גבוהה עוד יותר ביחס לווליד וענאן (עז אינו מואשם בהחזקת נשק).

44. בכל הנוגע להריגה וגרימת החבלות, קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית אך כפי שפורט לעיל, אף שקיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיבים עברו את העבירות המיוחסות להם, התשתית הראייתית הלכאורית בעניין זה מבוססת בעיקר על גרסאותיהם של הייתם ועאסם, שלבד מן העובדה שהם אינם עדים אובייקטיביים, מהימנותם, ובעיקר מהימנותו של עאסם, טעונה בחינה שתעשה במסגרת התיק העיקרי. עם זאת כפי שצינתי לעיל, לגרסה של הייתם ועאסם בכל הנוגע לאירוע הירי יש תימוכין הן בהודעות של האחד לעומת השני והן בממצאים הפורנזיים ולכן יש תשתית ראייתית לכאורית אך יש ליתן את הדעת לחולשה הראייתית במסגרת בחינת המשולש "שצלעותיו הם עצמת עילת המעצר - עצמת הראיות - וטיבה של חלופת המעצר" (עניין ניג'ם).

45. בכל הנוגע לווליד, בנוסף לעילת המעצר של מסוכנות, קיימת גם עילת מעצר בשל החשש להתחמקות מהליכי שפיטה וזאת לנוכח בריחתו מבית החולים בליל אירוע.

בחינת חלופת מעצר

46. המסוכנות העולה מן המעשים המיוחסים למשיבים אינה מצדיקה לכאורה בחינת חלופת מעצר. עם זאת לנוכח הבעייתיות העולה בעיקר מהודעותיו של עאסם, ולנוכח מעורבותה של משפחת טוויל באירוע הירי, שעל אף שנראה כי היא לא יזמה את האירוע, היא נטלה בו חלק משמעותי ואף גרמה לכאורה לשלושה נפגעים ואולי גם ארבעה מבני משפחת רשק, מצאתי לנכון לדחות את בחינת צלעות המשולש הנזכר בעניין ניג'ם, עד לאחר קבלת תסקירים מאת שירות המבחן שייתנו תמונה מלאה לגבי מסוכנותם של שלושת המשיבים. לאחר קבלת התסקירים ניתן יהיה גם לבחון האם יש מקום לאבחן בין המשיבים השונים בין היתר בשים לב לכך שלווליד מיוחסת עבירת ההריגה בפועל וגרימת חבלות וכן קיים בעניינו חשש להימלטות. לענאן מיוחסת גרימת הפציעה בפועל, ואילו לעז לא מיוחסת מעורבות אקטיבית בעבירות אלו והוא מאשם רק כמבצע בצוותא. מנגד נראה כי עברו הפלילי של עז יותר משמעותי משל ווליד וענאן.

47. טרם סיום יוער כי המשיבים טוענים לאכיפה בררנית מצד המבקשת בכך שלא העמידה את הייתם לדין על אף שיש ראיות לכך ששיבש חקירה וכן לכך שנשא נשק שלא כדין. המבקשת בהגנותה ציינה כי יתכן והיה נכון להעמידו לדין ואולם בשים לב לעבירות החמורות המיוחסות ליתר המעורבים ולכך שאף משפחת רשק לא הסגירה את הנשק שלה, אין לראות בכך אכיפה בררנית. המבקשים טוענים לאכיפה בררנית גם בשל כך שעאסם לא הועמד לדין בעבירה של הריגה על אף שאף הוא הגיע לזירה עם נשק ולכן יכול היה לצפות שהאירוע יסלים עד כדי הריגה. המשיבים לא הציגו כל תשתית ראייתית לכך שעאסם ידע שמשפחת רשק תגיע לזירה עם נשק. מכל מקום טענות בדבר אכיפה בררנית מקומן בעת בחינת התיק העיקרי אלא אם כן מדובר באפליה ברורה ומשמעותית שאז יש להתחשב בה גם בשלב המעצר עד תום ההליכים. אין זה המצב בעניינו ולכן לא מצאתי לדון בטענות אלו בשלב זה.

48. נוכח כל האמור, שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר בעניינם של שלושת המשיבים עד ליום 21.5.2018. המזכירות תעביר העתק הפרוטוקול והחלטה זו לשירות המבחן. המשיבים יוותרו במעצר עד להחלטה אחרת.

ניתנה היום, כ"א אייר תשע"ח, 06 מאי 2018, בהעדר
הצדדים.